

Kl. 14:20

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det bliver mig noget teknisk. Altså, jeg kan kun sige, at der jo altså er ret til behandling, og at man kan vælge en anden behandling, hvis det er sådan, at man ikke vil acceptere en ventetid i Danmark.

Men jeg må sige, at jeg ikke helt forstår, hvad det er, hr. Jens Peter Vernersen sigter til, for det, der må være i patientens interesse, er, at hvis vedkommende ikke passer til det standardiserede forløb, kigges der konkret ud fra de individuelle behov og ud fra en lægefaglig vurdering på, hvad det er, der tjener den her patient bedst. Og så behandler man den patient efter de samme principper, som ligger til grund for pakkeforløbene, altså at man hurtigt får udrett, hvad det er for en behandling, vedkommende skal have. Når man har fundet ud af, hvad det er for en behandling, vedkommende skal have, bestiller man alle de ting, der skal bruges i det behandlingsforløb, sådan at patienten ikke unødigt skal vente på nogle behandlingsforløb, men efter at have været igennem det ene hurtigt kan komme over i et andet.

Det er principperne bag pakkeforløbene, uanset om patienten passer ind i et standardiseret forløb eller et individuelt forløb, og det individuelle forløb skal jo tilrettelægges af den lægefaglige ekspertise.

Kl. 14:21

Formanden:

Hr. Jens Peter Vernersen for et sidste spørgsmål.

Kl. 14:21

Jens Peter Vernersen (S):

Det må så forstås sådan, at de gamle regler om forundersøgelse inden for 14 dage og behandling inden for 14 dage altså er de regler, der træder i kraft, hvis det er sådan, at pakkeforløbet ikke bliver sat i gang inden for den periode. Det er ikke sådan, at man, hvis pakkeforløbet ikke kommer i gang akut inden for de dage, som er vist i skemaet over pakkeforløbene, kan vælge en anden behandling. Det kan man først efter de 14 dage plus 14 dage.

Kl. 14:22

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 14:22

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det kan jeg ikke svare på her på stående fod. Det må jeg bede hr. Jens Peter Vernersen om at stille et skriftligt spørgsmål om.

Kl. 14:22

Formanden:

Ja tak. Hermed sluttede spørgsmålet. Tak til hr. Jens Peter Vernersen og tak til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Det næste spørgsmål er til klima- og energiministeren, og det er af hr. Per Clausen.

Kl. 14:22

Spm. nr. S 453

4) Til klima- og energiministeren af:

Per Clausen (EL):

Hvorfor har ministeren ikke sikret, at rapporter fra Energianalyse, Risø og COWI, som viser, at det er muligt at reducere Danmarks CO₂-udslip med 30-40 pct. allerede i 2020 og 80 pct. i 2050, er kommet til offentlighedens kendskab?

Formanden:

Først er det ministeren.

Kl. 14:22

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Spørgsmålet er, hvorfor ministeren ikke har sikret, at nogle rapporter – og det nævnes så, hvad det er for nogle – er kommet til offentlighedens kendskab. Og det kan jeg sådan set svare meget, meget kort og meget, meget præcist på: Det er, fordi jeg ikke har haft kendskab til rapporterne. Det er ikke ministeren, der har sat arbejdet i gang; det er et fagligt stykke arbejde sat i gang i Miljøstyrelsen; det er faglige indvendinger, der åbenbart har forsinket det; det er en helt igennem faglig proces, hvor det tværtimod ville være utidigt, hvis ministeren blandede sig. Derfor kan jeg her gentage, hvad jeg også har sagt offentligt: Der er en god grund til, at jeg ikke har lagt dem frem, for jeg har hverken lod eller del i dem, og først og fremmest har jeg altså indtil for nylig heller ikke haft kendskab til, at arbejdet overhovedet var sat i gang. Det tror jeg egentlig også er meget sundt: at vi netop kan få nogle faglige begrundelser, noget fagligt input. Jeg har ikke skjult dem, jeg har ingen interesse i at skjule dem, og at påstå det er både uklædeligt og ubegrundet.